Redigeret af Ole Bostrup

Kemiske småforsøg

Kender De et sjovt forsøg

Send det til Dansk Kemi, Dronninggårdsallé 60, 2840 Holte En 1% opløsning af 2,3-butandiondioxim i 96% ethanol kaldes Čugaevs reagens.

I det følgende vil opdagelsen af reaktionerne og nogle småforsøg blive omtalt.

L.A. Čugaev

Lev Alexandrovich Čugaev (1873-1922) var ansat ved Moskvas tekniske Højskole, da han i februar 1905 i et møde i den derværende forening for fysisk kemi kunne berette om opdagelsen af en række forbindelser mellem metaller og dioximer²⁾.

over metalforbindelsernes kemi, og i 1918 var han med til at grundlægge Ruslands Platin Institut, der skulle få stor betydning for den russiske industri.

Umiddelbart efter Čugaevs død i 1922 skrev J. Salkin en nekrolog ⁵⁾. En større studie »Terpenes to Platinum« om Čugaevs kemiske liv blev afsluttet af George B. Kauffman i 1963 ⁶⁾.

G. Ponzio

Normalt kan nikkel ikke opløses i vand ved pH = 7 under udvikling af dihydrogen

FIGUR 2

Čugaevs reagens og nikkelallergi

af Ole Bostrup & Henrik Tronier

Indledning

Hver 10. danske kvinde er overfølsom overfor metallet nikkel, og dette har ført til en interesse for, hvorledes man ved et kemisk småforsøg kan afgøre om der er nikkel f.eks. i en bukseknap¹⁾.

Nøglekemikaliet i denne nikkelbestemmelse er 2,3-butandiondioxim, der også kaldes dimethylglyoxim, dmgH₂ og DH₂. Dette stof kan fremstilles af 2,3butandion (CH₃COCOCH₃) og hydroxylamin (NH₂OH), se figur 1.

FIGUR 1

$$CH_3$$
 $C=O+H_2NOH$
 $\longrightarrow 2H_2O+C=NOH$
 CH_3
 $C=O+H_2NOH$
 $\longrightarrow 2H_2O+C=NOH$
 CH_3

2,3-BUTANDION HYDROXYLAMIN

2,3-BUTANDIONDIOXIM

DI(2,3-BUTANDIONDIOXIMATO)NIKKEL(II)

Blandt disse forbindelser blev den kraftigt røde, tungtopløselige forbindelse mellem nikkel(II) og 2,3-butandiondioxim

Ni²⁺ + 2 DH₂ =

[Ni(DH)₂] + 2 H⁺ snart kendt af alle kemikere på grund af anvendelsen i den kvalitative og kvantitative analyse. J.G. Weeldenburg angav således i 1924 en fremgangsmåde til kvantitativ nikkelbestemmelse i mineraler og legeringer ⁴⁾ med Čugaevs reagens.

Året efter Čugaevs skelsættende afhandling Ȇber komplexe Verbindungen der α-Dioxi-

me« ²⁾ blev han professor i kemi ved Moskvas tekniske Højskole og i 1908 professor i St. Petersborg, hvor han fik den stilling som bl.a. Mendeleev, Konovalov

og Walden havde haft. Čugaev fortsatte studierne Ni + 2 H₂O →

Ni²⁺ + 2 OH⁻ + H₂ men hvis der er 2,3-butandiondioxim (DH₂) tilstede, så vil dannelsen af Ni(DH)₂ medføre, at koncentrationen af Ni²⁺ bliver så lille, at Ni(DH)₂ kan dannes af nikkelblik og Čugaevs reagens.

Denne reaktion blev opdaget af G. Ponzio, der arbejdede på Torino Universitet, og offentliggjort i 1921 ³⁾.

Čugaevs forsøg

l et cylinderglas blandes 100 mL 0,1 M NiSO₄, 125 mL Čugaevs reagens og 10 mL 2 M NH₃.

Man iagttager et rødt bundfald bestående af Ni(DH)₂.

Nikkel i bukseknapper m.v.

En dansk 1 krone eller en knap aftørres med en tot vat, der er fugtet med 2 M NH₃. Derefter aftørres genstanden med en vat-